

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 6989 van 26 mei 2011
in de zaak A. 199.928/XIV-33.038**

In zake :

1. XXXXX

2. XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Iftara Mohammad
kantoor houdend te 9000 Gent
Franklin Rooseveltlaan 70
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 22 april 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 58.039 van 18 maart 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De administratieve dossiers zijn op 29 april 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De verzoekende partijen voeren in hun eerste en tweede middel onder meer een schending aan van artikel 159 van de Grondwet. Gelet op de inhoud van die

bepaling en de verdere uitwerking van het middel, kan worden aangenomen dat de verzoekende partijen impliciet doch zeker een schending van artikel 149 van de Grondwet bedoelen. Het eerste en het tweede middel worden dan ook in die zin behandeld.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen aanvoeren, blijkt uit het bestreden arrest duidelijk dat hun asielrelaas wel degelijk op zijn individuele merites werd beoordeeld. Zo stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest onder meer dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht motiveert dat “de geloofwaardigheid van de door de verzoekende partijen aangehaalde veiligheidsproblemen ernstig op de helling komt te staan in het licht van de informatie in het (administratief) dossier” en dat zij “onvoldoende elementen of feiten aanbrachten die aantonen dat zij geen beroep zouden kunnen doen op hulp en bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten”. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in casu het redelijkheidsbeginsel, niet van toepassing zijn. Het tweede middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Zoals de verzoekende partijen in hun tweede middel aangegeven, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat het door hen aangebrachte rapport van Amnesty International niet opweegt tegen de uitgebreidere en meer specifieke informatie zoals opgenomen in het administratief dossier. Het bestreden arrest voldoet op dit punt dan ook aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Voor het overige trachten de verzoekende partijen aan te tonen dat het door hen neergelegde rapport relevanter en geloofwaardiger is. Dergelijke uiteenzetting raakt echter de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter geen rechtsmacht heeft om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Zoals bij de behandeling van het tweede middel al werd opgemerkt, zijn de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in casu het redelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, niet van toepassing op de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het al dan niet terugsturen van een zaak naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om aanvullende onderzoeksmaatregelen te

bevelen behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het komt niet aan de Raad van State toe om die appreciatie opnieuw te doen. Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zesentwintig mei tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams